

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/497/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613203538
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7613203538.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ota Jurča a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Anny Slovinskej v právnej veci žalobkyne: J. J., S.. P., T. F. A. Č.. XXXX/XX R. J. F. R., zastúpenej JUDr. Ivetou Višňovskou, advokátkou so sídlom na Radničnom námestí č. 4 v Spišskej Novej Vsi, proti žalovanej: D. J., S.. H., T. F. K.. D.. M. Č.. XXX/XX R. A., zastúpenej Advokátskou kanceláriou Hovan, Hospúdka, s. r. o., so sídlom na ul. Ing. Kožucha č. 1 v Spišskej Novej Vsi, o neúčinnosť kúpnej zmluvy, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi č.k. 7C/53/2013-72 ZO DňA 12.6.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Návrh na prerušenie konania z a m i e t a.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom určil, že právny úkon - kúpna zmluva evidovaná na Správe Katastra Spišská Nová Ves pod položkou výkazu zmien V 1772/2012 z 3.9.2012, ktorou predávajúci H. J.O. previedol na kupujúcu D. J., S.. H.Ú., nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území U., zapísané na LV č. XXX pod parcelnými číslami CKN 786/15, 786/8, 786/9, 786/10 a zastavaná stavba na parcele č. 786/15 je voči žalobkyni J. J., S..P., právne neúčinný. Žalovanú zaviazal zaplatiť žalobkyni trovy konania a to náhradu súdneho poplatku vo výške 99,50 Eur a trovy právneho zastúpenia na účet JUDr. Ivetu Višňovskej vo výške 407,28 Eur, to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozsudok odôvodnil tým, že kúpna zmluva, ktorá bola uzavretá medzi žalovanou ako kupujúcou a jej synom H. J. je typickým príkladom odporovateľného právneho úkonu voči žalobkyni, teda osobe, ktorá má voči účastníkom tejto kúpnej zmluvy neuspokojenú pohľadávku. Z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalovaná v čase uzatvárania, podpísania zmluvy, podávania návrhu na správu katastra a povolenia vkladu veľmi dobre vedela o dlhu, ktorý má jej syn voči bývalej manželke, pričom z uznesenia o schválení zmiernu v konaní 11C/26/2011 jasne vyplýva, že sa jedná o nie zanedbateľnú pohľadávku. Takisto predávajúci H. J. dobre vedel, že odpredajom predmetnej nehnuteľnosti, ktorú dobrovoľne prevzal do výlučného vlastníctva schválením súdneho zmiernu, nastane stav, kedy nebude schopný zo žiadnych iných prostriedkov uspokojiť pohľadávku voči bývalej manželke. Z takéhoto správania účastníkov zmluvy jasne vyplýva, aj s dátumov uvedených právnych úkonov, ktoré nasledovali bezprostredne niekoľko mesiacov po schválení zmiernu, že obaja účastníci zmluvy, ale predovšetkým dlžník urobil tento úkon v úmysle ukrátiť žalobkyňu, ako svoju veriteľku a tento úmysel bol druhej strane, teda žalovanej známy. Preukázateľne išlo o právny úkon medzi osobami blízkymi (vzťah matka a syn), pričom žalovaná nielenže o tomto úmysle svojho syna vedela, ale vlastným stanoviskom ho k

uzavretiu takéhoto úkonu naviedla. Jej obrana, že kúpna zmluva bola uzavretá z dôvodu, že požičala synovi peniaze vo výške 33.000 € je pre hodnotenie daného prípadu irelevantná, nakoľko súd v tomto konaní nerozhodoval o neúčinnosti, resp. čiastočnej neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy z dôvodu, že by táto mala byť neplatná v časti bodu 3, teda v dohode o cene, nakoľko nehnuteľnosť mala podstatne vyššiu cenu o akej pojednávalo započítanie pohľadávky predávajúceho voči kupujúcej. Pokiaľ by predávajúci vyporiadal, resp. bol schopný vyporiadať svoj záväzok voči žalobkyni, nebolo by potrebné vyčítať mu, že si vyporiadal dlh voči matke predmetným právnym úkonom. Navyše nebolo nevyhnutné v tomto konaní súdom viesť dokazovanie na vyriešenie otázky, či peniaze, ktoré poskytovala žalovaná synovi boli požičiavané alebo darované. Napriek tomu sa súd podporne na spravodlivé rozhodnutie vo veci zaoberal aj touto otázkou, ale z dokazovania nebolo možné jednoznačne zistiť, aká suma bola poskytovaná darom a aká predstavovala pôžičku. Potom s poukazom na ust. § 42a OZ po preukázaní, že žalobkyňa ako veriteľka sa domáhala odporovateľnosti právneho úkonu, ktorého účastníkom bol dlžník a že tento právny úkon ukrátil uspokojenie jej vymáhateľnej pohľadávky, súd žalobe vyhovel a určil, že voči žalobkyni je predmetný právny úkon neúčinný. Súd prvého stupňa zistil taj to, že žalovaný po vyporiadaní BSM súdnym zmierom odpredal ďalšie svoje nehnuteľnosti svojmu bratovi O.. D. J. a aj týmto právnym úkonom sa zbavil ďalšieho svojho majetku, z ktorého mohol uspokojiť pohľadávku žalobkyne. O trovách rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalobkyni, ktorá mala v konaní úspech náhradu trov advokátskeho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná. Žiadala zmeniť napadnutý rozsudok a žalobu zamietnuť. Uplatnila náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania poukázala na to, že súd prvého stupňa nezistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, a preto skutkový stav neobstojí a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Zdôraznila, že uzavretá kúpna zmluva medzi ňou a H. J. nie je odporovateľný právny úkon, pretože táto bola podpísaná oboma stranami právneho úkonu v čase, keď pohľadávka žalobkyne voči H. J. nebola vymáhateľnou pohľadávkou tak, ako to predpokladá prvá veta ods. 1 § 42a OZ. Uzavretím zmluvy v žiadnom prípade nešlo o ukraľovanie žalobkyne, nakoľko k prevodu nehnuteľností došlo za trhovú cenu. Uskutočnením tohto právneho úkonu nedošlo k zákonom predpokladanému zmenšeniu majetku H. J., nakoľko týmto úkonom a započítaním vzájomných pohľadávok došlo k úhrade existujúceho dlhu H. J. voči žalovanej. Táto pohľadávka vznikla omnoho skôr, ako pohľadávka žalobkyne voči H. J.. Zdôraznila, že súd nesprávne poukázal na to, že H. J. odpredaním podielu na rodičovskom dome svojmu bratovi sa zbavil svojho majetku, z ktorého mohol uspokojiť pohľadávku žalobkyne. Odpredajom tohto podielu sa taktiež neznížila hodnota jeho majetku, lebo tento podiel predal za trhovú cenu a za svoj podiel dostal ekvivalent v podobe peňazí, ktoré následne použil na uspokojenie svojich iných veriteľov. V prípade, že bude pripustené, že H. J. mal pri svojom úkone úmysel ukrátiť žalobkyňu, žalovaná takýto úmysel nemohla rozoznať. Táto vedela o povinnosti H. J. vyplatiť žalobkyňu, ale k tomu malo dôjsť prostredníctvom úveru, ktorý mal H. J. za týmto účelom vybaviť. Nakoniec namietal, že súd prvého stupňa nesprávne zistil hodnotu nehnuteľností a výšku dlhu, ktorý mala žalobkyňa vo vzťahu k svojmu synovi.

Žalobkyňa sa k odvolaniu nevyjadrila.

V priebehu odvolacieho konania podala žalovaná návrh na prerušenie konania, ktorý odôvodnila tým, že ju syn oboznámil s tým, že dal preskúmať uznesenie Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi č.k. 11C/26/2011, ktoré spôsobilo, že syn nadobudol nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania, preto by súd mal vyčkať do právoplatného rozhodnutia o tomto návrhu.

Odvolací súd § 212 ods.1 O. s. p. v spojení s ust. § 214 ods.2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že neboli dôvody ani pre zrušenie, ani pre zmenu rozsudku.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a poukazuje na to, že s námietkami uvedenými v odvolaní sa vyporiadal už súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí. Pokiaľ bolo v odvolaní namietané, že súd prvého stupňa nesprávne zistil výšku dlhu žalovanej vo vzťahu

k svojmu synovi, ani nesprávne zistil hodnotu prevedenej nehnuteľnosti, odvolací súd udáva, že tieto skutočnosti nie sú v tomto konaní právne významné skutočnosti. K ďalším námietkam odvolací súd uvádza, že kúpna zmluva, ktorou H. J. previedol na žalovanú nehnuteľnosti, bola evidovaná na správe katastra 3.9.2012, a zmluvy uzavretý medzi žalobkyňou a jej manželom, teda synom žalovanej, ktorým bol vyporiadaný majetok pochádzajúci z ich bezpodielového spoluvlastníctva bol uzavretý 11.5.2012, kedy nadobudlo právoplatnosť uznesení o schválení zmluvy. V čase uzavretia zmluvy, ktorá je predmetom odporovatelnosti už bola pohľadávka vymáhateľná v zmysle ust. § 42a ods. 1 OZ. Keďže súd prvého stupňa správne rozhodol vo veci samej aj o trovách konania, odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

Odvolací súd nevyhovel návrhu na prerušenie konania až do rozhodnutia o zrušení zmluvy, pretože dňa 13.5.2015, teda pred rozhodnutím odvolacieho súdu o odvolaní zistil, že na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi sa nevedie konanie o zrušení zmluvy v konaní 11C/26/2011.

Odvolateľ v odvolacom konaní nemal úspech a žalobkyňa náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, preto odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.